

søge dem saa grundigt og alsidigt som vel muligt. Men en Undersøgelse over hele Linien kan ikke foranstaltes af et Fællesudvalg og er heller aldrig blevet det i al den Tid, den danske Rigsdag har bestaaet. En Kommission er et, et Fællesudvalg noget andet.

Man har nu sagt, at Folketingets Toldlovsforslag var radikalt frihandelsvenligt. Jeg siger: Gud bedre os for Radikalisme! Fra det Synspunkt set vilde Forslaget falde ynkeligt igennem, men det har heller ikke været vor Hensigt at fremsætte et radikalt Frihandelsprogram, ikke i mindste Maade. Vil man hente Eksempler paa radikal Frihandelspolitik, maa man her i Landet hente dem fra de gamle Nationalliberales Toldlovsforslag i sin Tid, fra Alfred Hages og Meningsfællers Forslag i Begyndelsen af 60erne. Da var der radikal Frihandelspolitik. Men dette Tings Venstrefertal har ikke i den Tid, jeg har siddet her i Tinget, drevet radikal Frihandelspolitik, men kun søgt at begrænse og moderere Beskyttelsen under billigt Hensyn til de ubeskyttede Erhverv og Forbrugerne i al Almindelighed. Det er den samme Aand, der prægede den højtærede Finansministers Forslag i Fjor og i lige saa fuldt Maal prægede det Forslag, Folketinget har oversendt til Landstinget.

Hvad dette Tings Principper er i Toldspørgsmaalet, er nævnt mange Gange og ligger vel ret klart for alle. Vi ville have Raastoffer og Halvfabrikata toldfri eller i alt Fald belagte med saa lav Told som muligt. Det er af Interesse ikke blot for Forbrugerne, men ogsaa i høj Grad for de ubeskyttede Erhverv, og jeg vil tilføje for Industrien i det hele paa en Tid, hvor Kartellerne ganske særligt have kastet sig over Raastoffer og Halvfabrikater, og hvor den stærke Forhøjelse af Priserne paa disse Produkter i høj Grad begynder at trykke Produktionen af de fuldt færdige og forædlede Varer rundt omkring i Verden. Det vil være et Plus for vor Industri med Hensyn til Konkurrence-dygtigheden med den fremmede Industri, om den bliver i Stand til at arbejde med saa billige Raastoffer og Hjelpestoffer som muligt. Vi ville have Nødvendighedsartikler nedsatte i Told saa vidt muligt og Luksusartikler satte op, men rigtignok med det Forbehold, at denne Forhøjelse gerne skulde gaa i den fælles Kasse og ikke i enkelte Medborgeres. Og vi ville i nogen Grad udjævne Uligheden mellem den beskyttede og den ikke beskyttede Industri. Jeg siger udtrykkelig i nogen

Grad, for ganske at udslette Uligheden kan der ifølge hele Toldlovsforslagets moderate Karakter ikke være Tale om. Vi ville have Indførselsforbudene fjernede, og af dem er der saare mange.

Maa jeg i Parentes sige, at adskillige af de Andragender, der ere komne til os, ere lærerige i direkte Forstand saaledes, at de virkelig give forstandige Argumenter for det, som de ville argumentere for, men andre af dem ere lærerige paa en anden Maade, mere indirekte, idet de give fortrinlige Argumenter for det, de ville argumentere imod, og jeg skal ikke nægte, at havde man ikke frihandelsvenlige Sympatier i Forvejen, kunde man i Sandhed faa dem ved at læse adskillige af de Andragender, der ere fremkomne fra de paa-gældende industridrivende. Thi, naar man omhyggeligt godtgør, at en Industri ikke kan leve her i Landet uden en Toldbeskyttelse paa Hovedmassen af deres Produkter paa 40, 50 indtil 60 pCt. eller mere, forekommer det mig, at man dermed har dødsdømt denne Industri med de kraftigste Argumenter, den overhovedet lader sig dødsdømme med.

Det er disse Indførselsforbud, vi ville have af Vejen. Der var saare mange af dem gemte i den gamle Toldlov, og vi have søgt baade fra Ministeriets og fra Folketingets Side at opspore dem i deres Smuthuller og drive dem ud, hvor de vare. Og endelig ville vi have Beskyttelsessatserne ned til et nogenlunde rimeligt Maal for ikke mere end højest nødvendigt at fordyre vedkommende Varer, hvoraf mange ere en Nødvendighedsartikel for den store Befolkning, og for ikke at føre Virksomheden her i Landet ind paa alt for usunde Baner, som jeg hentydede til før. Naar en Virksomhed ikke kan bestaa uden en Fordyrelse af de Varer, den frembringer, ved en Told, der naar op til svimlende Procenter, har denne Virksomhed ikke tilstrækkelige Eksistensbetingelser her i Landet. Saa maa det Arbejde, den Kapital, der er anbragt i den, hellere søge andre Veje. Imidlertid er det Resultat, jeg har faaet ved en mangeaarig Syslen med denne Sag, blevet det, at de bestaaende danske Virksomheder, der absolut ikke kunne bestaa uden en saadan urimelig høj Beskyttelse, heldigvis ere overmaade faa.

Den Linie, jeg her atter har angivet, er holdt i det Forslag, som Folketinget har oversendt til Landstinget og skal fremdeles holdes. Men i øvrigt er — det maa jeg atter fremhæve — det Forslag, der er forelagt af Finansministeren, og ligeledes